

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 17 april 2002 (18.4)
(OR. fr)**

8056/02

**ENER 81
CHAR 15**

FÖLJENOT

från: Sylvain BISARRE, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
mottagen den: 12 april 2002
till: Javier SOLANA, generalsekreterare/hög representant

Ärende: Kommissionens rapport om tillämpningen av gemenskapens regler för statligt stöd till kolindustrin år 2001

För delegationerna bifogas kommissionens dokument – KOM(2002) 176 slutlig.

Bilaga: KOM(2002) 176 slutlig

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 10.4.2002
KOM(2002) 176 slutlig

KOMMISSIONENS RAPPORT

om tillämpningen av gemenskapens regler för statligt stöd till kolindustrin år 2001

INNEHÅLL

1.	Inledning.....	3
2.	Kolindustrin och marknaden	4
2.1.	Produktion	4
2.2.	Sysselsättning	4
2.3.	Efterfrågan på och handel med kol	5
3.	Situationen i Europeiska unionens kolområden	6
3.1.	Tyskland	6
3.2.	Spanien	7
3.3.	Frankrike	7
3.4.	Förenade kungariket.....	8
3.5.	Övriga länder	8
4.	Beskrivning av det ekonomiska stödet till kolindustrin.....	9
4.1.	Tyskland	12
4.2.	Spanien	14
4.3.	Frankrike	16
4.4.	Förenade kungariket.....	16
5.	Tvister.....	17
5.1.	Överklaganden	17
5.2.	Överklagande	18
6.	Slutsatser	19

1. INLEDNING

Enligt artikel 10 i kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG av den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till kolindustrin skall kommissionen varje år lämna en rapport till rådet, Europaparlamentet och den rådgivande kommittén om detta besluts tillämpning.

I denna rapport behandlas det ekonomiska stöd som Tyskland, Spanien, Frankrike och Förenade kungariket under år 2001 beviljade sin kolindustri.

Åtgärderna kan endast anses vara förenliga med en väl fungerande gemensam marknad om de bidrar till att förverkliga minst ett av följande mål:

- Att mot bakgrund av kolpriserna på de internationella marknaderna göra framsteg mot ekonomisk livskraft för att säkerställa en stegvis sänkning av stödet
- Att lösa sociala och regionala problem i samband med nedläggning eller driftsinskränkning vid produktionsenheter.
- Att bidra till kolindustrins anpassning till miljöskyddsnormer.

I enlighet med artikel 8 i ovannämnda beslut har medlemsstaterna för kommissionen lagt fram sina planer för att modernisera, rationalisera och omstrukturera kolindustrin. Efter att ha granskat dessa planer har kommissionen avgivit yttranden om planernas överensstämmelse med de allmänna och särskilda mål som fastställs i artiklarna 2–4 i beslut nr 3632/93/EKSG, främst genom besluten av den 13 december 1994¹, den 2 december 1998² och den 21 december 2000³ rörande Tyskland, besluten av den 13 december 1994⁴ och den 3 juni 1998⁵ rörande Spanien, beslutet av den 19 juli 1995⁶ rörande Frankrike och besluten av den 1 juni 1994⁷ och den 15 november 2000⁸ rörande Förenade kungariket. På grundval av dessa planer för modernisering, rationalisering och omstrukturering har medlemsstaterna, i enlighet med artikel 9.1 i beslut nr 3632/93/EKSG, anmält allt planerat ekonomiskt stöd för år 2001, på samma sätt som de gjort föregående år. Kommissionen har behandlat dessa stöd i följande beslut:

¹ Beslut 94/1070/EKSG av den 13 december 1994, EGT L 385, 31.12.1994, s. 18.
² Beslut 99/270/EKSG av den 2 december 1998, EGT L 109, 27.4.1999, s. 14.
³ Beslut 2001/361/EKSG av den 21 december 2000, EGT L 127, 9.5.2001, s. 55.
⁴ Beslut 94/1072/EKSG av den 13 december 1994, EGT L 385, 31.12.1994, s. 31.
⁵ Beslut 98/637/EKSG av den 3 juni 1998, EGT L 303, 13.11.1998, s. 57.
⁶ Beslut 95/465/EKSG av den 19 juli 1995, EGT L 267, 9.11.1995, s. 46.
⁷ Beslut 94/574/EKSG av den 1 juni 1994, EGT L 220, 25.8.1994, s. 12.
⁸ Beslut 2001/114/EKSG av den 15 november 2000, EGT L 43, 14.2.2001, s. 27.

Medlemsstat	Kommissionens beslut	Beslutsdatum	Europeiska gemenskapernas officiella tidning	Stödår
Förenade kungariket	2001/683/EKSG	8 maj 2001	L 241, 11.9.2001, s. 10	2001
Förenade kungariket	2001/807/EKSG	25 juli 2001	L 305, 22.11.2001, s. 27	2001
Förenade kungariket	2001/82/EKSG	17 oktober 2001	L 35, 6.2.2002, s. 19	2001
Spanien	2001/XXX/EKSG	11 december 2001	Ännu inte offentliggjort	2001
Tyskland	2000/361/EKSG	21 december 2000	L 127, 9.5.2001, s. 55	2000–2001
Frankrike	2001/678/EKSG	23 maj 2001	L 239, 7.9.2001, s. 35	2001

De stödbelopp som anges i detta dokument är de slutliga siffror som kommissionen har godkänt för år 2001 enligt beslut nr 3632/93/EKSG. Eventuella särskilda åtgärder av skilda slag, t.ex. särskilda sociala förmåner som staten betalar ut på grundval av det särskilda bidrag som avses i artikel 56 i EKSG-fördraget, är inte inräknade. Detta är den sjätte rapport som har utarbetats enligt artikel 10 i nämnda beslut, sedan beslutet trädde i kraft den 1 januari 1994.

2. KOLINDUSTRIN OCH MARKNADEN

2.1. Produktion

Kolproduktionen i Europeiska unionen uppgick 2001 till 77,3 miljoner ton, vilket är 5,2 miljoner mindre än under 2000. Minskningen ligger i linje med de senaste årens tendens, som sannolikt kommer att fortsätta, eftersom produktionen beräknas uppgå till ungefär 75 miljoner ton 2002 .

Tabell 1
Kolproduktion (1 000 t)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001*
B	218	0	0	0	0	0	0	0	0	0
D	72 153	57 900	52 000	53 100	47 900	45 800	40 700	39 200	33 300	29 000
E	18 551	18 402	18 194	17 627	17 688	18 000	16 320	15 420	14 800	13 800
F	9 478	8 576	7 538	7 014	7 310	5 779	4 862	4 532	3 166	2 334
P	221	197	147	0	0	0	0	0	0	0
UK	83 987	67 463	48 971	52 630	48 538	48 490	41 180	37 080	31 970	32 121
Övriga	149	15	1	0	0	0	0	0	0	0
EU 15	184 757	152 553	126 851	130 371	121 436	118 069	103 062	96 323	83 236	77 255

Källa: Medlemsstaterna; årlig statistik (1992–2000); *=preliminära siffror

2.2. Sysselsättning

Eftersom rationaliseringarna och driftsinskränkningarna inom kolindustrin har fortsatt i flertalet av producentländerna har antalet anställda minskat ytterligare. Under år 2001 försvann fler än 5 600 arbetstillfällen och antalet sysselsatta uppgick till 87 800. De största minskningarna skedde i Tyskland, där 4 400 arbetstillfällen försvann, och i Spanien (ungefär 1 400 arbetstillfällen). I Frankrike försvann ungefär 1 000 arbetstillfällen. Under 2002 kommer ytterligare arbetsplatser att försvinna, främst i Tyskland och Spanien. I Förenade

kungariket ökade antalet arbetstillfällen i kolindustrin från ungefär 11 500 år 2000 till ungefär 12 700 år 2001.

2.3.Efterfrågan på och handel med kol

Under 2001 uppgick kolleveranserna i gemenskapen (inbegripet nettoimport) till 257 miljoner ton, vilket innebär att det inte skett någon större förändring. Utvecklingen beror i stor utsträckning på situationen i sektorn för elproduktion, som alltid svarat för den största delen av kolförbrukningen i den europeiska ekonomin (närmare 70 % av den totala förbrukningen).

Tabell 2

Sammanlagda kolleveranser inom gemenskapen (1 000 ton)

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001*
BE	11 118	11 569	13 122	12 106	10 767	11 077	9 897	9 628	9 686
DK	10 219	11 569	12 937	13 011	11 161	10 446	7 804	6 671	5 572
DE	75 179	75 003	78 904	72 558	69 367	83 940	65 311	67 399	65 126
EL	2 279	1 944	1 447	2 490	1 927	1 623	1 382	1 030	1 150
ES	30 802	29 518	31 152	28 778	32 778	30 948	34 681	37 133	35 514
FF	26 818	21 698	19 803	15 907	21 503	25 533	21 946	22 229	21 095
IRL	3 092	2 988	3 104	3 147	3 043	2 918	1 839	2 795	2 737
IT	14 950	14 426	11 310	15 993	16 071	17 068	16 972	17 957	19 859
LUX	277	303	217	245	195	153	151	171	203
NL	13 524	13 944	14 937	14 690	15 123	15 175	11 528	15 500	15 942
AU	3 029	2 826	2 728	3 393	3 317	3 458	3 733	3 731	3 483
PT	4 761	5 144	5 940	5 688	5 660	5 046	6 099	6 367	5 751
FIN	4 222	5 549	6 192	4 034	4 096	3 081	3 785	4 573	4 328
SE	2 422	2 582	1 978	3 054	6 095	5 938	2 980	3 078	3 147
UK	85 733	69 024	76 469	74 658	72 846	67 490	56 083	58 897	64 051
EU 15	288 425	268 087	280 240	269 692	273 949	265 385	244 191	257 159	257 644

Källa: Eurostat; årlig statistik (1992–1998) och månadsvis statistik (1999, 2000); *=preliminära siffror

För att kompensera den minskande produktionen inom gemenskapen importerades år 2001 mer än 181 miljoner ton kol från tredje land. Till skillnad från kolväten har världsmarknadspriset på kol stigit med ungefär 20 % under 2001. Det är också viktigt att påpeka att importerat kol från tredje land gradvis ersätter kol från gemenskapen i vissa marknadssegment. Sjötransporter av kol medför inte några stora miljöproblem. Till skillnad från oljetankfartyg ställer koltransportfartyg inte heller till med stora utsläpp vid haverier eller kollisioner, och de är dessutom brandsäkrare.

Tabell 3

Kolimport från tredje land (1 000 ton)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001*
BE	13 147	11 404	12 087	13 671	12 465	12 459	12 370	12 634	10 085	11 237
DK	11 789	10 319	11 544	12 975	13 116	13 471	8 070	7 117	6 412	6 813
DE	14 248	12 627	13 896	13 891	15 578	19 031	20 527	22 280	27 500	28 325
EL	2 132	1 337	1 500	1 409	1 778	1 214	1 370	1 203	1 200	1 235
ES	13 729	12 293	11 395	13 595	11 783	11 045	14 342	20 198	21 090	21 623
FR	21 401	13 900	11 914	12 790	11 216	12 437	17 247	17 491	18 412	18 177
IRL	2 737	2 690	2 243	2 744	2 578	2 874	2 685	2 384	2 565	26 89
IT	17 557	14 287	15 889	18 481	16 540	15 292	16 565	17 309	19 004	18 591
LU	253	251	207	107	107	99	91	153	114	124
NL	14 661	14 871	16 746	17 021	16 644	20 030	22 078	19 002	19 000	19 806
AU	3 796	3 178	2 580	2 859	3 637	3 766	3 727	3 349	3 450	3 615
PT	4 445	4 762	4 990	5 711	5 349	5 758	5 113	6 080	5 000	5 685
FIN	4 232	5 932	7 862	5 821	6 866	6 944	4 608	3 597	4 573	4 824
SE	3 001	3 189	3 024	3 459	3 211	3 246	3 012	2 930	2 963	29 76
UK	19 817	18 078	14 570	15 612	17 573	19 370	20 035	20 758	23 260	35 305
EU 15	146 945	129 118	130 447	140 306	138 441	147 036	151 840	154 687	164 628	180 925

Källa: Eurostat; årlig statistik (1992–1999); månadsvis statistik (2000); *=preliminära siffror

3. SITUATIONEN I EUROPEISKA UNIONENS KOLOMRÅDEN

3.1. Tyskland

Tyskland är det främsta kolproducerande landet i Europeiska unionen. Landets kolindustri är huvudsakligen koncentrerad till två kolfält: Ruhrområdet och Saarland. Efter det att de tre tyska kolproducenterna slagits samman⁹ (Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH), svarar en enda enhet, Deutsche Steinkohle AG, för landets hela kolproduktion. Produktionen är fördelad på 12 gruvor, som i slutet av 2001 sysselsatte ungefär 52 600 personer, varav 24 300 arbetade under jord.

Den 13 mars 1997 slöts ett avtal om den tyska kolindustrins framtid mellan den tyska regeringen, delstaterna Nordrhein-Westfalen och Saarland, fackföreningarna och kolproducenterna. I avtalet föreskrivs att det årliga stödet, som för närvarande uppgår till 9,2 miljarder tyska mark, gradvis skall sänkas till 5,5 miljarder tyska mark 2005. Den federala regeringens finansiering kommer att minska från 7,7 miljarder tyska mark 1998 till 3,8 miljarder tyska mark 2005. Delstaten Nordrhein-Westfalens finansiering kommer att öka från 860 miljoner tyska mark till 1 miljard tyska mark. Liksom tidigare kommer den federala regeringen att svara för Saarlands finansiering. Enligt den plan som bolagen lagt fram skall produktionen minska med cirka 20 % från år 2000 till 2002, och personalstyrkan skäras ned till totalt 56 000 anställda. Produktionen kommer att minska till 25 miljoner ton 2005. Driften kommer att fortsätta vid tio gruvor och antalet anställda kommer att uppgå till 36 000 personer. Under år 2000 beslutade den tyska regeringen att skynda på omstruktureringsprocessen eftersom kolpriserna sjunkit till de lägsta någonsin, och eftersom stålindustrins efterfrågan på mineral och koks minskat. Under år 2000 upphörde driften helt

⁹ Se också kapitel 5.2, mål T-156/98.

vid tre gruvor (Westfalen, Götteleborn/Reden och Ewald/Hugo) och under 2001 slogs gruvorna Auguste Victoria och Blumenthal/Haard samman. Under 2002 kommer även gruvorna Friedrich Heinrich/Rheinland och Niederberg att slås samman, och produktionen kommer att minska till 29 miljoner ton. Efter omstruktureringarna torde produktionskostnaderna (i 1992 års priser) sjunka till 242 tyska mark/ton kolekvivalent 2002, vilket kan jämföras med 288 tyska mark/ton kolekvivalent 1992. Denna kostnad är fortfarande mycket högre än priset på de internationella marknaderna, som för närvarande är ungefär 92 tyska mark/ton kolekvivalent.

3.2.Spanien

I Spanien sker kolbrytningen vid flera olika kolfält: i Asturien (centrala och västliga delarna), León (Bierzo-Villablino, Sabero och norra delarna), Palencia (Guardo och Barruelo), Katalonien (Pirenaica), Teruel (Teruel-Mequinzenza) och Sydspanien (Puertollano et Peñarroya). De spanska kolområdena är små, geografiskt isolerade och i hög grad beroende av gruvdriften. Detta inverkar direkt på möjligheterna till omställning och nyetablering inom industrin, och därigenom även på sysselsättningsnivån. Den spanska gruvplanen har kompletterats med en plan för alternativ utveckling av gruvsamhällena. Produktionen är fördelad på ungefär 52, mestadels privata, företag. Efter det att Endesa nyligen privatiserats är Hunosa (där också Minas de Figaredo ingår sedan 1998) enda undantaget. Ungefär 15 600 personer är anställda, inbegripet underleverantörsverksamhet. Endast åtta företag producerar mer än en miljon ton per år och tio andra producerar mer än 100 000 ton per år. Genom beslut 98/637/EKSG av den 3 juni 1998 godkände kommissionen den andra delen av planen för modernisering, rationalisering och omstrukturering av kolindustrin (som avser åren 1998–2002). I denna plan fastställs att produktionen skall minska varje år, och år 2002 bör den inte överstiga 14,5 miljoner ton.

3.3.Frankrike

I Frankrike är kolbrytningen numera koncentrerad till kolfälten i Lorraine, där två anläggningar under jord är i drift (Merlebach och La Houve), och i centrala Sydfrankrike, där fem anläggningar finns, av vilka en är under jord (Gardanne i Provence). 6 945 personer är anställda, av vilka 2 981 arbetar under jord. Det enda gruvföretaget, Charbonnages de France, tillhör den offentliga sektorn. En successiv minskning av produktionskapaciteten pågår sedan flera år främst på grund av ogynnsamma geologiska förhållanden, och mer än 23 000 arbetstillfällen försvann mellan 1986 och 2001. Enligt den nationella kolpakt som arbetsmarknadens parter ingick 1995 skall nedskärningen fortsätta fram till 2005, då kolbrytningen i Frankrike skall upphöra slutgiltigt. De svåra sociala och regionala problemen har gjort att den franska regeringen inte kunnat stå fast vid slutdatumet 2002, som anges i beslut nr 3632/93/EKSG. Det viktigaste är emellertid att de franska myndigheterna har tagit konsekvenserna av att den franska kolindustrin helt saknar förutsättningar att bli konkurrenskraftig på medellång eller lång sikt, och därför beslutsamt inlett de planerade driftsinskränkningarna och nedläggningarna. Enligt Charbonnages de France uppgår produktionskostnaderna till 1 267 franska franc per ton, vilket kan jämföras med marknadspriset, som är 335 franska franc. I en rapport som revisionsrätten nyligen utarbetat uppmanas regeringen att utan dröjsmål fortsätta programmet för att lägga ned gruvorna, och det hänvisas till det faktum att 233 miljarder franska franc betalats ut mellan åren 1970 och 2000.

3.4.Förenade kungariket

Under många år var Förenade kungariket den största kolproducenten i Europeiska unionen. Det har skett en drastisk omstrukturering i sektorn, i synnerhet i samband med privatiseringen av British Coal Corporation under 1994. Antalet stora gruvor i drift sjönk som en följd därav från 241 under 1976 till nuvarande 18. Dessutom finns det ett femtiotal mindre gruvor (med färre än 100 anställda) och ett varierande antal dagbrott. Under nämnda period minskade antalet gruvarbetare från drygt 300 000 till 12 712 i slutet av 2001 (av vilka 9 294 arbetade under jord), och produktionen minskade från 125 miljoner ton till ungefär 32 miljoner ton.

Efter det att privatiseringen av British Coal Corporation avslutades den 31 december 1994 består kolindustrin i Förenade kungariket enbart av privata företag. Det största av dem är UK Coal plc¹⁰ (med totalt 13 gruvor: Clipstone, Daw Mill, Ellington, Harworth, Kellingley, Maltby, Rotherham Prince of Wales, Riccal/Whitemore Mine, Rossington, Stillingfleet Combine, Thoresby, Welbeck och Wistow Mine¹¹), medan Betws Anthracite, Hatfield Coal Company, Goire Tower Anthracite Company, Scottish Coal och Blenkinsopp Collieries driver varsin gruva. Celtic Energy driver flera dagbrott. Tack vare att driften koncentrerats till de mest produktiva gruvorna och det har gjorts intensiva och kontinuerliga insatser för att förbättra lönsamheten ligger företagets produktionskostnader nu ganska nära världsmarknadspriset. Produktiviteten har ökat avsevärt, men kolföretagen är nu utsatta för konkurrens från importerat kol och framför allt gas. Förutom att priset är konkurrenskraftigt leder det importerade kolet ofta till mindre koldioxidutsläpp, vilket gör att elproducenterna får lättare att klara de stränga utsläppsgränserna. Dessutom avger den importerade gasen mindre föroreningar, och får i gaskombiverk (CCGT) en verkningsgrad på över 50 % vid omvandlingen av värmeenergi till el, vilket endast förutsätter ganska små investeringar. Under 1999 och 2000 blev situationen alltmer kritisk till följd av den allmänna sänkningen av kolpriset på de internationella marknaderna och det brittiska pundets höga kurs. Samtidigt kunde det väntas att situationen skulle förvärras ytterligare till följd av att det inom kort återigen skulle kunna beviljas nya tillstånd för att bygga gasverk. Den brittiska regeringen, som ansåg att svårigheterna inom den nationella utvinningsindustrin var konjunkturbetingade och att det fortfarande fanns möjligheter att åter nå tillräcklig lönsamhet på medellång sikt, anmälde genom en skrivelse av den 26 juli 2000 en plan för modernisering, rationalisering och omstrukturering av kolindustrin, liksom en stödplan kallad "UK Coal Operating Aid Scheme" för perioden 17 april 2000 – 23 juli 2002. Den 15 november 2000 godkände Europeiska kommissionen denna plan för modernisering, rationalisering och omstrukturering av den nationella kolindustrin, som omfattar ekonomiskt stöd till företag inom sektorn på högst 110 miljoner brittiska pund. Senare godkändes en ökning till 170 miljoner brittiska pund. Syftet med detta stöd att produktionsenheterna skall bli konkurrenskraftiga efter det att EKSG-fördraget löpt ut. Samtidigt meddelade handels- och industriministern (Secretary of State for Trade and Industry) att man skulle överge politiken för att begränsa antalet tillstånd för att bygga nya gasverk, så att sex nya anläggningar skulle kunna byggas.

3.5.Övriga länder

Kolproduktionen upphörde 1992 i Belgien och 1994 i Portugal. Inget annat land i Europeiska unionen har någon produktion av betydelse.

¹⁰ Tidigare RJB Mining.

¹¹ Gruvorna Riccal/Whitemore, Stillingfleet och Wistow kallas också "the Selby Complex".

4. BESKRIVNING AV DET EKONOMISKA STÖDET TILL KOLINDUSTRIN

I denna rapport behandlas de åtgärder som anges i artikel 1 i beslut nr 3632/93/EKSG, nämligen följande:

- Varje åtgärd eller ingrepp, direkt eller indirekt, från de berörda myndigheternas sida, förknippad med produktion, marknadsföring och utrikeshandel, och som ger kolföretagen en ekonomisk fördel genom att minska de kostnader som de normalt skulle tvingats bära, även om det inte innebär någon belastning på offentliga budgetar.
- Användningen av avgifter som myndigheterna har gjort obligatoriska, och som kommer kolindustrin till godo, direkt eller indirekt, utan att någon åtskillnad görs mellan stöd beviljat av staten och stöd beviljat av offentliga eller privata organ som utsetts av staten att förvalta detta.
- Eventuella inslag av stöd som ingår i medlemsstaternas finansieringsåtgärder för kolföretag i den mån de inte kan betraktas som tillskott av riskkapital till ett företag på normala marknadsekonomiska villkor.

Denna rapport följer den indelning av stödet som fastställs i artiklarna 3–7 i beslut 3632/93/EKSG, vilket innebär att åtskillnad görs mellan driftstöd, stöd för driftsinskränkning, stöd för att täcka extraordinära kostnader, stöd till forskning och utveckling och stöd till miljöskydd.

Innan kommissionen har godkänt en ansökan om tillstånd på det sätt som anges i artikel 9 i beslut nr 3632/93/EKSG har den kontrollerat att den berörda medlemsstaten lämnat alla obligatoriska uppgifter, och har sedan på grundval av dessa kontrollerat att åtgärden överensstämmer med de mål och allmänna kriterier som anges i artikel 2 i beslutet samt att bestämmelserna iaktas, bland annat följande:

- Stöd som beviljas enligt artikel 3 i ovan nämnda beslut får inte överstiga skillnaden mellan produktionskostnaden och det gängse priset på den internationella marknaden. Det är förbjudet att saluföra kol till ett lägre pris än priset på kol av motsvarande kvalitet som produceras i tredje land. Stödet får inte leda till någon snedvridning av konkurrensen mellan användarna. Principen om årlig korrigering skall gälla.
- När det gäller stöd som beviljas enligt artikel 4 i ovan nämnda beslut skall en plan för avveckling eller inskränkning av driften läggas fram och följas.
- Stöd som beviljas enligt artikel 5 i ovan nämnda beslut får inte överstiga de kostnader det är avsett att täcka. Det skall helt och hållet inskränka sig till de kostnader som uttryckligen anges i bilagan till beslut nr 3632/93/EKSG.

Kommissionen har vid bedömningen av stödet beaktat kravet att i största möjliga utsträckning mildra de sociala och regionala konsekvenserna av gruvindustrins omstrukturering, i enlighet med artikel 2.1 andra strecksatsen i beslut 3632/93/EKSG. Kommissionen har samtidigt kontrollerat att stödet är förenligt med en väl fungerande gemensam marknad.

Fördelningen mellan dessa olika kategorier när det gäller det stöd som beviljats av medlemsstaterna ger en ganska klar bild av den politik som på nationell nivå har förts inom kolsektorn liksom av hur långt moderniserings-, rationaliserings- och omstruktureringsprocessen har kommit. Såsom tidigare nämnts är eventuella särskilda

åtgärder av skilda slag, t.ex. särskilda sociala förmåner som staten betalar ut på grundval av det särskilda bidrag som avses i artikel 56 i EKSG-fördraget, inte inräknade.

Tabell 4

Godkänt stöd för perioden 1994-2001

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Tyskland								
-driftsstöd*	¹² 4 845,8	4 784,2	¹³ 5 361,8	3 280,5	2 667,2	2 665,9	2 003,2	1 789,5
-stöd för driftsinskränkning**	0,0	0,0	0,0	1 637,7	1 606,8	1 646,4	1 604,4	965,8
-övrigt***	181,4	106,7	104,7	412,0	513,4	388,2	1 086,0	1 400,9
Spanien								
-driftsstöd*	249,1	298,8	310,3	285,4	355,6	327,8	292,7	274,3
-stöd för driftsinskränkning**	499,9	501,3	462,8	419,1	403,2	399,6	405,6	350,2
-övrigt***	205,6	255,3	255,1	363,8	400,5	343,9	422,8	444,6
Frankrike								
-driftsstöd*	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-stöd för driftsinskränkning**	298,0	56,9	87,6	371,1	383,7	354,3	389,6	318,6
-övrigt***	614,8	612,3	592,3	585,1	614,9	630,4	620,6	642,3
Portugal								
-driftsstöd*	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-stöd för driftsinskränkning**	1,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-övrigt***	3,6	0,9	0,9	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Förenade kungariket								
-driftsstöd*	20,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	142,9	81,3
-stöd för driftsinskränkning**	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
-övrigt***	870,0	1 622,8	512,8	512,3	1 317,2	0,0	0,0	0,0
EU TOTALT								
-driftsstöd*	5 115,0	5 081,0	5 673,4	3 565,9	3 022,7	2 993,7	2 438,8	2 145,1
-stöd för driftsinskränkning**	799,7	558,1	550,4	2 427,9	2 393,7	2 400,2	2 399,7	1 634,6
-övrigt***	1 875,4	2 595,7	1 465,8	1 861,6	2 846,0	1 362,5	2 129,5	2 487,8
Stöd €-ecu/ton								
-driftsstöd*	68,31	42,57	51,33	35,73	34,56	34,95	34,42	37,14
-stöd för driftsinskränkning**	71,90	53,35	51,30	135,76	152,09	155,65	159,87	125,25

Uppgifterna anges i miljoner ecu/euro. Det statliga stödet, som har godkänts i nationell valuta, har räknats om till ecu/euro enligt den genomsnittliga växelkursen för det aktuella budgetåret.

*: Stöd som beviljats enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG.

** : Stöd som beviljats enligt artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG.

***: Ärvda åtaganden enligt beslut 2064/86/EKSG och stöd som har beviljats enligt artiklarna 5-7 i beslut 3632/93/EKSG.

¹² Inbegriper inte ett belopp på 5 350 miljoner tyska mark (2 779 miljoner ecu) som använts från en kredit för betalning av kompensationsfondens skulder, enligt en tysk lag av den 19 juli 1994, för att garantera kraftverkens kolförsörjning.

¹³ Stödet godkändes ursprungligen till ett belopp av 5 370,2 miljoner ecu. 3,75 miljoner tyska mark användes dock i strid med beslutets bestämmelser av företaget Sophia Jacoba GmbH, liksom 9,8 miljoner tyska mark av företaget Preussag Anthrazit GmbH.

Jämfört med 1994 kan man konstatera att stödet per ton utvunnet kol minskat, åtminstone gäller detta driftsstödet. Detta ligger i linje med den princip om gradvis sänkning av stödet som fastställs i beslut nr 3632/93/EKSG. Däremot innebär det ökande stödet för driftsinskränkning att det totala stödbeloppet ökar, vilket skymmer det verkliga resultatet. Målet att gemenskapens kolindustri skall bli kommersiellt konkurrenskraftig på de internationella marknaderna tycks allt mindre realistiskt, trots producentföretagens stora tekniska och organisatoriska ansträngningar att öka produktiviteten. Det finns två huvudorsaker till denna situation. Den första är att de mest lättillgängliga fyndigheterna gradvis uttöms, vilket gör att malmen måste brytas under allt svårare geologiska förhållanden och på allt större djup (i vissa fall mer än 1 500 meter). Till detta kommer hårdare regler i fråga om hälso- och säkerhetsförhållanden i gruvorna och i fråga om miljöskydd, vilket har lett till högre kostnader. Produktionskostnaden för den aktuella perioden har därför inte minskat som beräknat. För det andra, och trots att kolpriset på de internationella marknaderna har stigit betydligt under det senaste året, råder det fortfarande stora skillnader mellan produktionskostnaderna i Europeiska unionen och importpriserna. Detta beror på flera faktorer: Flera producentländer utanför Europa som redan verkar på de internationella marknaderna har infört effektivare kolbrytningsmetoder, vilket underlättas av mer gynnsamma geologiska förhållanden. Vissa andra producentländer (till exempel Kina) som tidigare enbart producerade för hemmamarknaden, har börjat exportera kol och för därtill en aggressiv handelspolitik. Slutligen befinner sig andra traditionella exportländer – främst Indonesien och Sydafrika – i ett särskilt konjunkturläge som kännetecknas av en mer eller mindre kraftig nedskrivning av den inhemska valutan och ett trängande behov av hårdvaluta.

Sammanfattningsvis har skillnaden mellan produktionskostnaderna för gemenskapens kolindustri och priset på kol på de internationella marknaderna (som är den främsta beräkningsgrunden för beviljandet av statligt stöd) minskat något under det senaste året, även om skillnaden fortfarande är mycket stor.

I praktiken har minskningar av betydelse noterats i Portugal, där gruvdriften upphörde i slutet av 1994, och i Förenade kungariket, där det fortfarande finns omfattande gruvbrytning och där produktionen minskats drastiskt. Endast de mest lönsamma gruvorna är kvar i drift. Man bör uppmärksamma situationen i Frankrike, där det planeras att gruvdriften skall upphöra helt 2005. I Tyskland och Spanien, där man ännu inte fattat något definitivt beslut och där man följer en strategi för gradvisa minskningar, görs också stora insatser. Dessa insatser dikteras snarast av en oro för sociala problem och strävan efter regional sammanhållning, än av en realistisk syn på den egna kolindustrins möjligheter att uppnå ekonomisk balans.

De stöd som de olika medlemsstaterna beviljat beskrivs mer utförligt nedan.

4.1.Tyskland

Tysklands ekonomiska stöd till kolindustrin enligt artiklarna 3 och 4 i beslut nr 3632/93/EKSG utgörs från och med budgetåret 1996 endast av stöd till kokskol avsett för stålindustrin, stöd till ångkol avsett för elproduktion samt stöd till Bergmannsprämie. Stödet skall täcka skillnaden mellan produktionskostnaderna och det försäljningspris som fritt avtalats med hänsyn till de villkor som gäller på världsmarknaden för kol av motsvarande kvalitet från länder utanför EU. Följaktligen måste den produktion som är avsedd för hushållens och industrins förbrukning säljas till priser som täcker produktionskostnaderna. Kommissionen har godkänt stöden med beaktande av de sociala och regionala följderna av omstruktureringen av kolindustrin. Arbetslösheten är mycket högre i de berörda områdena än

i landet i övrigt. Områdena får också i stor utsträckning stöd från regionala utvecklingsfonden på grundval av prioriteringarna för mål 2. Stödet ingår i den federala budgeten och uppfyller därmed kraven i artikel 2.2 i beslut nr 3632/93/EKSG.

För 2001 godkände kommissionen stöd till kolindustrin (enligt artiklarna 3–5 i beslut nr 3632/93/EKSG) på totalt 9 180 miljoner tyska mark (4 693,7 miljoner euro). De viktigaste posterna är följande:

- a) Ett driftsstöd, enligt artikel 3 i beslutet, på 3 847 miljoner tyska mark (1 966,9 miljoner euro).
- b) Ett stöd för driftsinskränkning, enligt artikel 4 i beslutet, på 3 138 miljoner tyska mark (1 604,4 miljoner euro).
- c) Ett stöd, enligt artikel 3 i beslutet, knutet till systemet för att behålla arbetskraft i gruvor under jord (Bergmannsprämie), som uppgår till 71 miljoner tyska mark (36,3 miljoner euro).
- d) Ett stöd, enligt artikel 5 i beslutet, för att täcka extraordinära kostnader, som uppgår till 2 124 miljoner tyska mark (1 086 miljoner euro).

Det stöd som anges i punkt a (3 847 miljoner tyska mark) är avsett att täcka skillnaden mellan produktionskostnaderna och försäljningspriset på världsmarknaden för kol av motsvarande kvalitet från tredje land. Stödet skall endast täcka förluster i de produktionsområden som uppfyller kriterierna när det gäller framsteg mot ekonomisk livskraft på medellång sikt, enligt artikel 2.1 första strecksatsen och artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG.

Det stöd för driftsinskränkning på 3 138 miljoner tyska mark som nämns i punkt b har betalats ut till anläggningarna Westfalen, Göttelborn/Reden och Ewald/Hugo, som lades ned år 2000, anläggningarna Auguste Victoria och Blumenthal/Haard, som skall slås samman och delvis läggas ned under 2001 samt anläggningarna Friedrich Heinrich/Rheinland och Niederberg, där samma åtgärder skall vidtas 2002. Stödet kommer även att täcka de förluster som uppstått vid anläggningar som skall läggas ned efter 2002.

Det stöd på 71 miljoner tyska mark som avses i punkt c och som är avsett att finansiera den tyska kolindustrins Bergmannsprämie, dvs. 10 tyska mark per arbetspass under jord, är ett incitament för att uppmuntra kvalificerad personal att arbeta under jord och för att bidra till en rationalisering av produktionen. Det täcker indirekt en del av skillnaden mellan produktionskostnaderna och de beräknade intäkterna. Genom detta stöd minskas produktionskostnaderna och det måste således prövas enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG.

Det stöd för att täcka extraordinära kostnader som anges i punkt d och som uppgår till 2 124 miljoner tyska mark är avsett att täcka de kostnader som uppstått eller uppstår till följd av omstruktureringen och som inte hänger samman med den löpande produktionen (ärvda åtaganden), såsom sociala förmåner för arbetstagare som går i förtidspension, andra extraordinära utgifter, leverans av gratis kol till arbetstagare som förlorar arbetet till följd av omstrukturering och rationalisering, samt utbetalning av pensioner och bidrag utöver det lagstadgade pensionssystemet till arbetstagare som förlorar arbetet till följd av omstrukturings- och rationaliseringsåtgärder liksom till arbetstagare som hade rätt till sådana utbetalningar före omstruktureringarna. Ur teknisk och ekonomisk synvinkel är stödet

avsett att täcka sådant extra säkerhetsarbete under jord som krävs på grund av omstruktureringen samt extraordinära värdeminskningar som uppstått genom att industrin omstrukturerats. Detta stöd har beviljats enligt artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG och anges uttryckligen i punkt II a–d, f och k i bilagan till beslutet.

Höjningen av beloppet från föregående år beror på nedläggningen under året av de tre produktionsanläggningar som redan nämnts (Westfalen, Göttelborn/Reden och Ewald/Hugo).

4.2.Spanien

För 2001 godkände kommissionen stöd till kolindustrin (enligt artiklarna 3–5 i beslut nr 3632/93/EKSG) på totalt 186 541 miljoner spanska pesetas (1 121,1 miljoner euro). De viktigaste posterna är följande:

- Ett driftstöd på 45 636 499 056 spanska pesetas (274 280 833,34 euro), enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG.
- Ett stöd på 58 271 miljoner spanska pesetas (350 215 763,35 euro) för driftsinskränkning, enligt artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG. Det godkända stödet på 58 271 miljoner spanska pesetas kommer att dras ifrån den ersättning som betalas till Hunosa i form av skatterabatter, efter konsolideringen av balansräkningarna för företag som integrerats i Sepi.
- Ett stöd på 59 507 miljoner spanska pesetas (357 644 272,96 euro) för extraordinära kostnader, enligt artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG, avsett att täcka extraordinärt socialt bistånd till arbetstagare som förlorar arbetet till följd av modernisering, rationalisering, omstrukturering och driftsinskränkning i den spanska kolindustrin.
- Ett stöd på 14 475 miljoner spanska pesetas (86 996 502,11 euro) för extraordinära kostnader, enligt artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG, avsett att täcka tekniska kostnader för att stänga gruvor till följd av modernisering, rationalisering, omstrukturering och driftsinskränkning i den spanska kolindustrin.

Kommissionen kommer vid ett senare tillfälle att fatta beslut om följande stöd efter det att den fått den kompletterande information som begärts från Spanien.

- Ett driftstöd, enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG, på 1 115 500 944 spanska pesetas (6 704 295,70 euro) till företaget Gonzalez y Diez S.A.
- Stöd för driftsinskränkning, enligt artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG, på 6 000 miljoner spanska pesetas (36 060 726,26 euro) till företaget Hunosa och på 287 miljoner spanska pesetas (1 724 904,74 euro) till företaget Minas de la Camocha S.A.
- Stöd för att täcka extraordinära kostnader, enligt artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG, på 14 475 miljoner spanska pesetas (86 996 502,11 euro), 4 795 miljoner spanska pesetas till företaget Hunosa och på 394 miljoner spanska pesetas till företaget Gonzalez y Diez S.A.

Ett driftstöd på 45 636 499 056 spanska pesetas (274 280 883,34 euro) avsett att täcka rörelseförluster vid 42 företag med en beräknad total produktion år 2001 på 10 706 900 ton. Den genomsnittliga produktionskostnaden för 1999, i 1992 års priser, för företag som får stöd

enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG uppgår till 73,37 euro/ton kolekvivalent. Dessa produktionskostnader fördelar sig på följande sätt:

- 4,23 % av produktionen till kostnader lägre än 60 euro/ton kolekvivalent
- 52,72 % av produktionen till kostnader mellan 60 och 79 euro/ton kolekvivalent
- 29,39 % av produktionen till kostnader mellan 80 och 99 euro/ton kolekvivalent
- 13,66 % av produktionen till kostnader högre än 100 euro/ton kolekvivalent.

Kommissionen har konstaterat att den nedåtgående kostnadstrenden, i 1992 års priser, som observerades under perioden 1994–1999 kommer att fortsätta 2001. Minskningen mellan 2001 och 1994, räknat i 1992 års priser, beräknas bli 18,5 %.

Stödet för driftsinskränkning på 58 271 miljoner spanska pesetas (350 215 763,35 euro) är avsett att täcka rörelseförluster för de företag som anges i fotnoten och som finns upptagna i planerna för nedläggning eller inskränkning av driften, i enlighet med artikel 4 i beslut 3632/93/EKSG.¹⁴ Den totala produktion som omfattas av stödet för driftsinskränkning uppgår till 3 200 000 ton av den årliga kapaciteten.

Med undantag av kostnaderna för sociala förmåner, som staten ansvarar för genom det särskilda bidrag som avses i artikel 56 i EKSG-fördraget, är stödet på 59 507 miljoner spanska pesetas (357 644 272,96 euro) avsett att täcka bidrag till arbetstagare i spanska kolföretag som förtidspensionerats, som blir tvungna att förtidspensioneras eller som blir arbetslösa till följd av genomförandet av planen för att modernisera, rationalisera, omstrukturera och inskränka driften i den spanska kolindustrin. En del av detta stöd, totalt 35 507 miljoner spanska pesetas (225 421 609,99 euro) kommer att beviljas företaget Hunosa. Det är avsett att täcka kostnaderna för arbetstagare som förtidspensionerats före den 1 januari 2001 liksom för ungefär 500 arbetstagare som kommer att lämna sina arbeten 2001. Denna del av stödet kommer att beviljas företaget Hunosa via Sepi. Det resterande beloppet på 22 000 miljoner spanska pesetas (132 222 662,96 euro) är avsett för bidrag till ungefär 7 200 arbetstagare i andra företag som kommer att förtidspensioneras i slutet av 2001, som ett resultat av åtgärderna för modernisering, rationalisering, omstrukturering och driftsinskränkning.

Det stöd på 14 475 miljoner spanska pesetas (86 996 502,11 euro) som Spanien vill bevilja är avsett att täcka det minskade värdet av anläggningstillgångar i kolföretag som helt eller delvis skall avvecklas, och övriga extraordinära kostnader som uppstått vid den successiva avvecklingen i samband med omstruktureringen av kolindustrin. En del av detta stöd, totalt

¹⁴ Hunosa 53 513 miljoner spanska pesetas (321 619 607,42 euro), Minas de la Camocha S.A. 4 743 miljoner spanska pesetas (28 506 004,11 euro), Endesas gruvor under jord 635 miljoner spanska pesetas (3 816 426,86 euro), Encasurs gruvor under jord 328 miljoner spanska pesetas (1 971 319,70 euro), Antracitas de Guillón, 782 miljoner spanska pesetas (4 699 914,66 euro), Coto Minero Jove S.A., 667 miljoner spanska pesetas (4 008 750,74 euro), Industrial y Comercial Minera S.A. (Incomisa), 144 miljoner spanska pesetas (865 457,43 euros), Mina Escobal S.L., 51 miljoner spanska pesetas (306 516,17 euro), Minas de Escucha S.A., 351 miljoner spanska pesetas (2 109 552,49 euro), Minas de Valdeloso S.L., 120 miljoner spanska pesetas (721 214,53 euro), Promotora de Minas de Carbón S.A., 298 miljoner spanska pesetas (1 791 016,07 euros) och Virgilio Riesco S.A. 186 miljoner spanska pesetas (1 117 882,51 euro). Resterande 2 740 miljoner spanska pesetas (16 467 731,66 euro) är avsedda för 13 företag som görs kapacitetsnedskärningar.

5 193 miljoner spanska pesetas (31 210 558,6 euro) är avsett för företaget Hunosa, och kommer att beviljas via Sepi. Återstoden, dvs. 9 676 miljoner spanska pesetas (58 153 931,22 euro) är avsett för andra företag som genomför omstruktureringar eller driftsinskränkningar.

4.3.Frankrike

För 2001 godkände kommissionen stöd till kolindustrin (enligt artiklarna 4 och 5 i beslut nr 3632/93/EKSG) på totalt 6 503 miljoner franska franc (991,4 miljoner euro). De viktigaste posterna är följande:

- Ett stöd för driftsinskränkning på högst 2 080 miljoner franska franc (317,1 miljoner euro), avsett att täcka rörelseförluster.
- Ett stöd för driftsinskränkning på högst 210 miljoner franska franc (32,0 miljoner euro) avsett att täcka räntor under år 2001 för Charbonnages de Frances lån under 1997, 1998 och 1999, som skall kompensera rörelseförlusterna under dessa år och som inte täcks av direkta bidrag eller kapitaltillskott.
- Ett stöd för betalning av extraordinära kostnader på högst 4 213 miljoner franska franc (642,3 miljoner euro) som fördelar sig på följande sätt:
 - 1 021 miljoner franska franc för betalning av sociala förmåner i samband med pensionering av arbetstagare som ännu ej uppnått sin lagstadgade pensionsålder.
 - 91 miljoner franska franc för betalning av andra extraordinära kostnader för arbetstagare som friställts till följd av omstruktureringar och rationaliseringar.
 - 84 miljoner franska franc för resterande kostnader till följd av skattemässiga, juridiska och administrativa åtgärder.
 - 382 miljoner franska franc för extraarbete som blivit nödvändigt på grund av omstruktureringar.
 - 10 miljoner franska franc för resterande kostnader för gruvanläggningar som tidigare varit i drift.
 - 1 miljon franska franc för extraordinära värdeminskningar som uppstått genom omstrukturering av industrin.
 - 2 624 miljoner franska franc för höjning av avgifterna, utöver det lagstadgade systemet, för att täcka de sociala kostnader som uppstått genom att antalet betalande minskat till följd av omstruktureringen.

4.4.Förenade kungariket

För år 2001 och inom ramen för stödplanen "UK Coal Operating Aid Scheme", som nämns i punkt 3.4, har kommissionen godkänt stöd till kolindustrin (enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG) på totalt 50,6 miljoner brittiska pund (81,3 miljoner euro). Stödet är avsett att täcka skillnaden mellan produktionskostnaderna och försäljningspriset på världsmarknaden för kol av liknande kvalitet från tredje land.

Ovannämnda stöd har betalats ut till följande gruvor:

- 21,525 miljoner brittiska pund till Longannet som drivs av Mining (Scotland) Ltd.
- 20,325 miljoner brittiska pund till Selby som drivs av UK Coal Plc.
- 3,807 miljoner brittiska pund till Hatfield, som drivs av Hatfield Coal Company Ltd.
- 1,966 miljoner brittiska pund till Betws, som drivs av Betws Anthracite Co.
- 1,168 miljoner brittiska pund till Blenkinsopp som drivs av Blenkinsopp Collieries Ltd.
- 1,031 miljoner brittiska pund till Aberpergwm som drivs av Mining (Scotland) Ltd.
- 286 000 brittiska pund till Eckington Colliery, som drivs av Moorside Mining Company Ltd.
- 264 000 brittiska pund till Hay Royds Colliery, som drivs av J. Flack & Sons Ltd.
- 217 000 brittiska pund till Blaentillery No 2, som drivs av Ffynonau Duon Mines Ltd.

5. TVISTER

Det uppstod inte några nya tvister under det aktuella året. Nedan anges situationen när det gäller de ärenden som är under behandling.

5.1. Överklaganden

Den 26 augusti 1997 mottog kommissionen ett klagomål (ref. 97/4717) från fem franska företag¹⁵, däribland Thion & Cie, beträffande det statsägda företaget Charbonnages de France. Enligt klagomålet förekommer oegentligheter när det gäller det statliga stöd som utgått till sistnämnda företag. Den 9 februari 1999 skickade kommissionen en formell underrättelse till den franska regeringen¹⁶ enligt artikel 88 i EKSG-fördraget angående det statliga stöd som betalats ut sedan 1994. Den franska regeringen redogjorde för sina argument genom en skrivelse av den 8 april 1999. När det gäller denna tvist har kommissionen godkänt det stöd som Frankrike anmält för 2001, dock med förbehåll för ett belopp på 1,5 miljoner euro (10 miljoner franska franc) som kommissionen skall fatta beslut om då överklagandet granskats. Kommissionens beslut väntas under första halvåret 2002.

Den 26 oktober 2000, den 16 november 2000 och den 1 mars 2001 mottog kommissionen ett klagomål (ref. 2000/5183), i vilket det begärdes en redogörelse för ändamålet med det stöd som betalats för bidrag till 357 arbetstagare i det tidigare företaget Minas de Lières S.A. (Milsa) och ändamålet med det stöd som beviljats för att täcka tekniska kostnader för att lägga ned detta företag. I en ny skrivelse hävdade en av de klagande arbetstagarnas rätt till förmånen in natura, dvs. i form av kol för hemförbrukning. De klagande hävdade också att den gruva där nedläggningsåtgärder vidtagits åter hade öppnats av företaget Hunosa.

¹⁵ Thion & Cie, Maison Balland Brugneaux, Société Nouvelle Vinot Postry, Établissements Lekieffre, Charbogard.

¹⁶ EGT C 99, 10.4.1999, s. 9.

De klagande grundade sin överklagan på den omstruktureringsplan för 1991–1993 som Spanien anmält. Enligt denna plan skulle Milsa läggas ned helt. Det var mot denna bakgrund som stödet godkännts och beviljats. Några månader senare har företaget Hunosa åter öppnat anläggningen med stora rörelseförluster.

Av den information som kommissionen begärt in från Spanien framgår att det stöd som beviljades vid nedläggningen av Milsa under 1992–1993 använts i enlighet med villkoren i beslut 91/599/EKSG av den 17 december 1990 och beslut 93/146/EKSG av den 23 december 1992 genom vilka stöden godkännts.

Kommissionen har dock begärt in kompletterande information från Spanien om det stöd som kan ha betalats ut till Hunosa för att täcka driftskostnader under åren 1998–2001, liksom om de tekniska kostnaderna för den definitiva nedläggningen under andra halvåret 2001.

5.2. Överklagande

Det brittiska företaget RJB Mining Plc har överklagat vissa av kommissionens beslut till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt:

- Mål T-111/98 gällande besluten 98/635/EKSG, 98/636/EKSG och 98/637/EKSG av den 3 juni 1998 om godkännande av statligt stöd till den spanska kolindustrin för åren 1994–1998. Ärendet har ajournerats i väntan på dom i mål C-427/99P.
- Den 31 januari 2001 ogiltigförklarade förstainstansrätten i Luxemburg kommissionens beslut av den 29 juni 1998 genom vilket fusionen av RAG, Saarbergwerke och Preussag Anthrazit godkändes (mål T-156/98). Enligt rätten har kommissionen gjort fel genom att inte undersöka transaktionspriset, eller närmare bestämt, undersöka om och i vilken omfattning, det ekonomiska stöd som eventuellt var knutet till transaktionspriset (ett symboliskt belopp) förbättrat RAG:s ekonomiska styrka, och följaktligen kommersiella styrka. RAG köpte i praktiken tillbaka Saarberwerke för det symboliska beloppet 2 tyska mark. Den 12 och 19 april 2001 överklagade den tyska regeringen och RAG nämnda dom¹⁷. Under 2002 skall kommissionen fatta ett nytt beslut om koncentrationen av ovannämnda företag. Parallellt med detta koncentrationsförfarande skickade kommissionen den 4 februari 2000 en formell underrättelse till den tyska regeringen angående ett statligt stöd som kan ha beviljats vid koncentrationen mellan RAG och Saarbergwerke. Den tyska regeringen svarade den 5 maj 2001 och framhöll att RAG:s återköp av Saarbergwerke för 2 tyska mark inte inbegrep någon form av statligt stöd. Under 2002 väntas kommissionen fatta ett beslut i frågan om statligt stöd vid fusionen mellan ovannämnda företag.
- Den 12 juli 2001 avgav förstainstansrätten i Luxemburg sin dom i de förenade målen T-63/99 och T-12/99¹⁸ och tillbakavisade karendens talan om ett ogiltigförklarande av kommissionens beslut 99/270/EKSG¹⁹ och 99/299/EKSG²⁰. Genom detta beslut

¹⁷ Målen C-157/01 P och C-169/01 P.

¹⁸ UK Coal plc, tidigare RJB Mining, mot Europeiska kommissionen.

¹⁹ Beslut av den 2 december 1998 om Tysklands stöd till kolindustrin 1998.

²⁰ Beslut av den 22 december 1998 om Tysklands stöd till kolindustrin 1999.

bekräftas rättsens ståndpunkt i domen av den 9 september 1999 i mål T-110/98 där kändens talan om ett ogiltigförklarande av beslut 96/687/EKSG tillbakavisas²¹.

- Mål T-170/99 gällande beslut 1999/451/CECA av den 4 maj 1999 om godkännande av statligt stöd till den spanska kolindustrin under 1999. Ärendet har ajournerats i väntan på dom i målet C-427/99P.
- Mål C-427/99P – Käranden har till domstolen överklagat domen av den 9 september 1999 i mål T-110-98. Ärendet behandlas för närvarande i domstolen.
- Mål C-371/00P – Käranden har till domstolen inkommit med en överklagan av domstolens beslut av den 25 juli 2000 i mål T-110/98 gällande ett ogiltigförklarande av kommissionens beslut 98/697/EKSG. Ärendet behandlas för närvarande i domstolen²².

6. SLUTSATSER

Då EKSG-fördraget snart löper ut liksom EKSG:s sista system för statligt stöd till kolindustrin²³, är det lämpligt att beskriva den roll som dessa stödsystem spelat för uppnåendet av de mål som fastställs i EKSG-fördraget, och att fundera över kolsektorns framtid mot bakgrund av de ambitiösa mål som EU fastställt.

Europeiska kommissionen och medlemsstaterna har samarbetat för att uppnå de mål som fastställs i EKSG-fördraget, och systemen för statligt stöd har spelat en mycket viktig roll för hanteringen av de strukturförändringar som kännetecknat utvecklingen inom gemenskapens kolindustri. EKSG-fördraget och stödsystemen har gjort det möjligt att hantera anpassningen av gemenskapens kol till en energimarknad som blir allt mer konkurrensutsatt och diversifierad, samtidigt som den ekonomiska och sociala sammanhållningen för arbetstagare inom sektorn och regioner med kolområden bevaras. Den sociala dialogen har varit ett av EKSG-industrins kännetecken, och EKSG:s rådgivande kommitté har i stor utsträckning bidragit till denna.

Då EKSG-fördraget löper ut är det endast fem medlemsstater som fortfarande producerar kol: Tyskland, Förenade kungariket, Spanien, Frankrike och Italien (i liten utsträckning). Unionens utvidgning till länder i Central- och Östeuropa kommer dock att innebära att två nya länder med stor produktion ansluts: Polen, som i dagsläget producerar mer än EU:s 15 medlemsstater tillsammans, och Tjeckien. Vissa andra kandidatländer, framför allt Estland, producerar också fast bränsle, framför allt brunkol och bituminös skiffer.

Tack vare den omstrukturering, modernisering och rationalisering som genomförts under den tid då beslut 3632/93/EKSG varit i kraft, har en del av gemenskapsindustrin, framför allt den brittiska kolindustrin, blivit fullt eller nästan ekonomiskt livskraftig. Den största delen av gemenskapens produktion av kol är dock inte konkurrenskraftig i förhållande till importen från tredje land och andra energiprodukter. I Polen och Tjeckien har man också åstadkommit

²¹ Beslut 98/687/EKSG av den 10 juni 1998 om Tysklands stöd till kolindustrin 1997.

²² Beslut som fattas efter UK Coal:s överklagan, där det gjordes gällande att vissa delar av överklagan i mål T-110/98 inte bedömts av domstolen.

²³ Beslut nr 3632/93/EKSG av den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till kolindustrin, EGT L 329, 31.12.1993, s. 12.

ekonomisk livskraft, men den ökning av kostnaderna för arbetskraften som väntas i framtiden kan kräva nya omstruktureringar.

Den 25 juli 2001 godkände Europeiska kommissionen ett förslag till rådets förordning om statligt stöd till stenkolsindustrin, som syftar till att bevara tillgången till stenkolsreserverna som ett led i processen för att trygga energiförsörjningen. Detta mål, som motiverar att det upprätthålls en subventionerad kolproduktion i gemenskapen, måste uppnås på ekonomiskt godtagbara villkor. Det förutsätter att de åtgärder för omstrukturering och driftsinskränkning i kolindustrin som kännetecknat ordningarna för statligt stöd inom ramen för EKSG-fördraget, fortsätter efter den 23 juli 2002.